

2. Рішення Ради адвокатів України про затвердження Порядку підвищення кваліфікації адвокатів України № 67 від 26 червня 2019 р. URL: https://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/poryadki/2019-06-26-poryadki_5d53d8fdb067f.pdf

3. Закон України Про адвокатуру та адвокатську діяльність № 5076-VI від 05.07.2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>

4. Наказ вищої школи адвокатури Національної асоціації адвокатів України Про створення Центру акредитації, обліку та контролю підвищення кваліфікації адвокатів № 6 від 01.04.2019 р. URL: <http://cpd.hsa.org.ua/uploads/5cd975fd31541.pdf>

5. Підвищення кваліфікації. URL: <https://unba.org.ua/education>

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», доцент **Ковальчук Інна Сергіївна**

Кузнецова А.М.

студентка 2-го курсу

факультету цивільної та господарської юстиції

Національного університету «Одеська юридична академія»

АДВОКАТСЬКА МОНОПОЛІЯ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

Адвокатська монополія – це виключне право надання професійної правничої допомоги громадянам у суді адвокатами. Запровадження виключного права адвокатів на представництво інтересів в суді є важливим кроком демократичної держави, яка прагне ефективного та професійного захисту прав та інтересів своїх громадян. В багатьох європейських країнах таке виключне право реалізується вже не один десяток років. Наприклад, в Німеччині та Австрії, де рівень професіоналізму адвокатів є одним з найвищих, державна політика запровадження адвокатської монополії була розпочата п'ятдесят років тому [1].

У 2016 році законопроектом № 3524 було внесено зміни до Конституції України, а саме її було доповнено статтею 131-2, яка на законодавчому рівні закріпила монополістичне положення адвокатури щодо представництва інтересів особи у суді, а також захисту від кримінального обвинувачення.

Ця тема є актуальною сьогодні, тому що законодавець має намір скасувати адвокатську монополію, з цією метою було створено законопроект №1013, що був визнаний КСУ висновком від 31.10.2019 таким, що відповідає

чинній Конституції України, а отже відкрив шлях для скасування монополії адвокатури на законодавчому рівні.

Основною причиною такого нововведення було прагнення підвищити якість послуг у сфері надання правничої допомоги, забезпечити належним захистом осіб та громадян, що її потребують. Проте, такі зміни також зустріли опір деяких кіл осіб, а також підприємств. Така реакція обумовлена в першу чергу економічним чи фінансовим аспектом. Якщо раніше інтереси певної юридичної особи могли бути представлені в суді керівником юридичної служби/відділу, який не мав права займатися адвокатською діяльністю, то зараз це стає неможливим, тож таким підприємствам необхідно звертатися за наданням таких послуг до адвокатів, що здійснюють свою діяльність одноособово чи до адвокатських бюро/об'єднань, укладати договір та здійснювати оплату таких послуг. По-друге, такі новації викликали бурні обговорення та спори серед адвокатів, а також серед юристів, що не мали поспідження на зайняття адвокатської діяльністю.

Які ж аргументи наводять обидві сторони?

Прихильники вважають, що по-перше, адвокат пройшов більш спеціалізовану підготовку до виконання своїх професійних обов'язків, а отже надає більш якісні послуги. По-друге, діяльність адвоката врегульована великою кількістю нормативно-правових актів та нормативних документів. Третім аргументом є саме вимоги до етичної поведінки адвокатів, яких вони зобов'язані дотримуватися та за порушення яких передбачена юридична відповідальність у вигляді дисциплінарних стягнень. Четвертою причиною є запровадження та існування такої практики у інших, більш розвинутих країнах, та запозичення Україною їх позитивного досвіду.

Проте крім позитивних змін, багато юристів вбачає у введенні адвокатської монополії немало негативних рис:

- монополія не впливає на якість адвокатських послуг, тож позбавлена сенсу;
- монополія є інтересом НААУ у зв'язку з отриманням членських внесків, оплати за кваліфікаційний іспит та т.і.;
- монополізація призводить до ліквідації конкуренції, тобто до зловживання адвокатами своїми правами та повноваженнями;
- монополія – це порушення економічних інтересів юридичних осіб, а також малозабезпечених верств населення.

Таким чином, можна зробити висновок, що адвокатську монополію неможливо об'єктивно розглядати без урахування позицій обох сторін: як прихильників, так і противників. За оптимальних умов для інституту адвокатури у нашій державі є досягнення такого рівня розвитку, за якого у жодного замовника послуг не виникне сумнівів в питанні про те, до кого звертатися: до юриста за довіреністю чи до адвоката.

Список використаної літератури:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. – Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141.
2. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: закон України від 05.07.2012 р. – Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 27, ст.282.
3. Правила адвокатської етики від 09.06.2017 [Електронний ресурс]: Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0001891-17>
4. Сайт Ради адвокатів Київської області [Електронний ресурс]: Режим доступу: <https://radako.com.ua/news/advokatska-monopoliya-shcho-pro-ce-dumayut-yuristi>

Науковий керівник: асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Владишевська Вікторія Вікторівна**

Курочкіна А.А.

студентка 2-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

АДВОКАТСЬКА ТАЄМНИЦЯ: ПРОБЛЕМИ ЗБЕРЕЖЕННЯ У ПРАКТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Для здійснення адвокатської діяльності надзвичайно важливе значення має такий принцип адвокатської діяльності як конфіденційність, який встановлено законом в інтересах правосуддя з метою захисту довірчого характеру відносин між адвокатом і його клієнтом, зміцнення соціального престижу і авторитету адвокатури. Конфіденційність стосунків адвоката та клієнта, дотримання професійної юридичної таємниці є фундаментальною традицією у світовій юридичній практиці. Тож, збереження адвокатської таємниці є необхідною умовою ефективної діяльності адвокатури для сучасної, правової держави Україна, яка зробила вибір курсу на користь Європи. Цей вибір є вкрай важливим як для нашої держави, так і для більшої частини світової спільноти.

Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 5 липня 2012 року закріплює правову дефініцію поняття «адвокатська таємниця». Згідно з частиною 1 статті 22 зазначеного Закону, адвокатською таємницею є будь-яка інформація, що стала відома адвокату, помічнику адвоката, стажисту адвоката, особі, яка перебуває у трудових відносинах з адвокатом, про клієнта, а також питання, з яких клієнт (особа, якій відмовлено в укладенні договору про надання правової допомоги з передбачених цим